Р А З П О Р Е Ж Д А Н Е
№ 11183

гр. София, 22.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 84 състав,** в закрито заседание на 22.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

като разгледа дело номер **10815** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Е-комерс фешън Мол“ ЕООД срещу Националната агенция за приходите, с която се иска да му бъде изплатено обезщетение за периода 05.06.2024 г. до 20.08.2024 г. в размер на 1 533 747,20 лв. главница и изчислена компенсаторна лихва – 245 633, 45 лв., както и законна лихва от датата на предявяване на ИМ, за нанесени имуществени вреди, квалифицирани от съда като пропуснати ползи, в следствие на отменено като незаконосъобразно ПНОМ № С.-023-0001671/05.06.2024 г. на старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране при ТД на НАП – С..

Исковата молба е подадена от надлежна страна срещу надлежен ответник, пред компетентен съд и в предвидения от закона срок.

Същата съдържа изискуемите реквизити по чл. 127 и чл. 128 ГПК, приложими на основание чл. 204, ал. 5 АПК.

Независимо от горното, и с оглед заявеното от процесуалния представител на ищеца в проведеното първо съдебно заседание, съдът констатира, че исковата молба страда от неяснота относно вида и начина на формиране на претендираните имуществени вреди, което препятства определяне предмета на спора в достатъчна степен.

Съгласно разпоредбите на чл. 127, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ГПК, спорният предмет на делото се въвежда от ищеца - поначало с исковата молба. Фактическите твърдения, изложени в обстоятелствената част на исковата молба, съставляват основанието на иска, а петитумът на исковата молба (изложеното в нея искане към съда) указва вида и съдържанието на търсената съдебна защита. Въз основа на фактическите твърдения и на заявения петитум съдът определя правната квалификация на иска. Когато с петитума ищецът претендира парична сума като обезщетение, в обстоятелствената част на исковата молба той следва да изложи твърдения относно самите вреди, които е претърпял, и как те са му причинени от страна на ответника. Имуществените вреди (каквато е постановката на въпроса) следва да са ясно описани - в какво точно се изразява твърдяното от ищеца намаляване на имуществото му (унищожаване на вещ или намаляване на нейната стойност, понасяне на разноски или извършване на други плащания, възникване на

задължения и др.) или/и твърдяната неосъществена възможност за увеличаване на имуществото му (нереализирана сигурна печалба, други доходи или граждански плодове и пр.). Вярно е, че ищецът не е длъжен да дава квалификация на твърдените от него вреди - дали те са претърпени загуби или пропуснати ползи, но когато ищецът претендира обезщетения за различни вреди, в обстоятелствената част на исковата молба всяка отделна вреда трябва да бъде точно индивидуализирана - в какво се състои, както и ясно да бъде разграничена от останалите твърдяни вреди. За различните посочени от него имуществени вреди ищецът не може да претендира едно общо обезщетение, а в петитума на исковата молба следва да заяви отделно по размер обезщетение, което търси за всяка една вреда, тъй като в тези случаи е налице обективно съединяване на искове (чл. 210 от ГПК).
В исковата молба и в с.з. вредата е квалифицирана като „претърпяна загуба“ (стр. 14, стр. 16 и в петитума на стр. 17);
Едновременно с това се сочат факти за: наличие на оферти за продажба на стоката на по-висока цена (стр. 16); нереализиране на тези продажби поради наложения запор (стр. 16). Тези твърдения обективно въвеждат и елементи на пропусната полза, без същата да е ясно разграничена, индивидуализирана и количествено определена.
От исковата молба не става ясно:
1. Дали претендираната сума представлява изцяло намаляване на имуществото (претърпяна загуба), или включва и нереализирана печалба (пропусната полза);
2. Как е формиран размерът на вредата: само като разлика между балансова стойност и реализирана цена, или с включване на стойности по нереализирани сделки;
3. Дали се претендират една или повече самостоятелни вреди, респ. дали е налице съединяване на искове в тази част.
Тази неяснота е съществена, тъй като засяга основанието и размера на иска, както и предмета на доказване, не на последно място поставя в невъзможност ответника да ангажира правилно защитата си.
Доколкото не може една и съща сума да бъде претендирана едновременно като обезщетение за претърпени загуби и за пропуснати ползи в резултат на увреждането съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба
УКАЗВА на ищеца, в 7-дневен срок от съобщението, да отстрани констатираните нередовности, като:
1. изрично уточни вида на претендираните имуществени вреди, като посочи дали претендира само претърпяна загуба, само пропусната полза или и двата вида вреди;
2. в случай че се претендират и двата вида вреди – да ги разграничи ясно, като: индивидуализира всяка от тях по основание; посочи отделен размер за всяка;
3. да изложи ясен начин на формиране на претендираната сума, като посочи кои конкретни стойности включва; въз основа на какви икономически и фактически показатели е изчислена;
4. при необходимост – да съобрази и петитума с направените уточнения.
УКАЗВА, че при неизпълнение на дадените указания в срок, исковата молба ще бъде върната.
ПРОДЪЛЖАВА срока, с възможност за изменение на претендирания иск, до следващото съдебно заседание
Разпореждането не подлежи на обжалване
Препис от него да се връчи на страните и на вещото лице за сведение